

Československá armáda 1918-1939

Československá armáda se vytvářela z bývalé rakousko-uherské armády a z československých legií. Teprve v roce 1920 se mohlo přistoupit k sloučení domácího a zahraničního vojska. V roce 1922 tvořilo naši armádu 150 000 mužů.

Začátkem 30. let byla pod vedením generála Ludvíka Syrového reorganizována a modernizována. Zavedla se dvouletá vojenská služba, zvýšil se počet pěších divizí, byly reorganizovány jezdecké a horské brigády a zavedena velitelství sborů. V roce 1935 začala výstavba pohraničních opevnění, která měla v případě války snížit převahu nepřítele. Pozornost byla také věnována motorizaci, rozvoji letectva tanků a protitankové obrany. Po uzavření spojenecké smlouvy v roce 1935 byla zahájena spolupráce se SSSR

Koncem 30. let začalo politické vedení státu v čele s prezidentem Edvardem Benešem armádu více podporovat. Prestiž armády rostla a vojenské výdaje dosáhly 8% hrubého domácího produktu. Začátkem roku 1938 byla reorganizace československé armády dokončena. V míru se skládala z více než 200 000 mužů.

Rok 1938 byl charakteristický zintenzivněním příprav na hrozící válku. V květnu 1938 byla vyhlášena částečná a v září všeobecná mobilizace. Mobilizovaná armáda měla ve zbrani více než 1 100 000 mužů a její výzbroj tvořilo asi 2 300 děl, 350 tanků a 950 letadel.

Po přijetí mnichovského diktátu se armáda podílela na evakuaci odstoupených oblastí a zajištění nových hranic. Než byla po březnové okupaci rozpuštěna, bránila úspěšně Podkarpatskou Rus proti Maďarům a jedna malá jednotka se dokonce německým okupantům postavila.

Československá armáda se po těžkých začátcích stala dobře vycvičenou a vyzbrojenou armádou a v roce 1938 patřila k nejlepším v Evropě. Plán vedení odpovídal velikosti státu a jeho spojeneckým závazkům. Ve 20. letech, kdy bylo za hlavního protivníka považováno Maďarsko, převažovalo útočné pojetí, od 30. let se prosadila obranná koncepce proti Německu.